

Otkrivenje 7

1) I potom videh četiri anđela gde stoje na četiri ugla zemlje, i drže četiri vetra zemaljska, da ne duše vetar na zemlju, ni na more, ni na ikakvo drvo.

2) I videh drugog anđela gde se penje od istoka sunčanog, koji imaše pečat Boga Živoga;

i povika glasom velikim na četiri anđela kojima beše dano da kvare zemlju i more, govoreći: **3)** Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapečatim sluge Boga našeg na čelima njihovim. **4)** I čuh broj zapečaćenih, sto i četrdeset i četiri hiljade zapečaćenih od svih kolena sinova Izrailjevih;

5) Od kolena Judinog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Ruvimovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Gadovog dvanaest hiljada zapečaćenih; **6)** Od kolena Asirovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Neftalimovog dvanaest hiljada zapečaćenih;

od kolena Manasijinog dvanaest hiljada zapečaćenih; **7)** Od kolena Simeunovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Levijevog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Isaharovog dvanaest hiljada zapečaćenih; **8)** Od kolena Zavulonovog dvanaest hiljada zapečaćenih;

od kolena Josifovog dvanaest hiljada zapečaćenih; od kolena Venijaminovog dvanaest hiljada zapečaćenih. **9)** Po tom videh, i gle, narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim.

10) I povikaše glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu. **11)** I svi anđeli stajahu oko prestola i starešine i četiri životinje, i padoše na lice pred prestolom, i pokloniše se Bogu.

12) Govoreći: Amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našem va vek veka. Amin. **13)** I odgovori jedan od starešina govoreći mi: Ovi obučeni u bele haljine ko su, i otkuda dođoše? **14)** I rekoh mu:

Gospodaru! Ti znaš.

I reče mi: Ovo su koji dođoše od nevolje velike, i opraše haljine svoje i ubeliše haljine svoje u krvi Jagnjetovoj. **15)** Zato su pred prestolom Božijim, i služe Mu dan i noć u crkvi Njegovoj; i Onaj što sedi na prestolu useliće se u njih. **16)** Više neće ogladneti, i neće na njih pasti sunce, niti ikakva vrućina.

17) Jer Jagnje, koje je nasred prestola, pašće ih, i uputiće ih na izvore žive vode; i Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih.

Poglavlje 6 završeno je očajnim stanjem grešnih umova protivnih veri i pokornosti Nauci Istine i Spasenja u koje nas poziva naš Blagosloveni Iskupitelj. Glava 7 počinje pogledom na mnogo uzvišeniji prikaz: otkrivenje staranja našeg Nebeskog Oca za Njegovu iskupljenu decu održanu u Njegovoj sigurnoj zaštiti.

Anđeli obavljaju brojne službe Bogu njima predane za jedno vreme ili na šta su poslani u jednom događaju; neki su službeni duhovi, neki su ljudi, sluge, u grupama verujućih; jedni su nebeske glasonoše a drugi glasnici Jevanđelja Blagodati u Hristu... Značenje te reči je glasnik, poslanik, posrednik ili sluga sa posebnim zadatkom ili, trajnim zvanjem.

1-3) Potom videh četiri anđela gde stoje na četiri ugla zemlje, i drže četiri vetra zemaljska, da ne duva vetar na zemlju, ni na more, ni na ikakvo drvo. I videh drugog anđela gde se penje od istoka sunčanog, koji imaše pečat Boga Živoga;

I povika glasom velikim na četiri anđela kojima beše dano da kvare zemlju i more, govoreći: Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapečatimo sluge Boga našeg na čelima njihovim. Četiri anđela drže četiri vetra: sve vetrove cele zemlje.

Koliki su anđeli, kolika je snaga vetrova i u kakvom stanju su vetrovi koji ne duvaju. Ne znam čoveka koji bi odgovorio... Ako pokušamo da odgovorimo zamišljanjem po svojim željama, možda ćemo se naći u velikoj grupi pod

maskama samozvanih stručnjaka i učitelja Otkrivenja.

Ako pokušamo da ograničimo značenje na doslovno – telesno – značenje pred nama je nemogućnost shvatanja stvarnog značenja. Jovan je bio u Duhu da bi mogao pisati, razumeti i objasniti.

U prvom stihu anđeli drže vetrove **da ne kvare** zemlju a u drugom stihu je napisano da je tim istim anđelima sa istim vetrovima dano **da kvare zemlju**. Naš Najveći Učitelj uči: *Reči koje vam ja rekoh duh su i život su* (Jovan 6: 63).

U opasnosti sam da izgledam kao osoba u pokušaju da objasni nezamislivo pomoću neobjašnjivog. Pismo obasjava sebe. Moje oči nisu vične tolikom sjaju.

Nebeski Oče, molim Te, vodi me, čuvaj i ispravlja me Hristovim Duhom. Daruj nam razumevanje i blagodat za otvaranje obilnog otkrivenja koje si nam dao u čast Tvog Ljubljenog Sina, Gospoda našeg.

Posle potopa svet se namnožio. Nastale su imperije sa ciljem prevlasti nad čovečanstvom. Pismo spominje Nineviju, Egipat, Vavilon i Asirsko carstvo. Malo znamo o razvoju i padu carstva 'Amerike': Maja, Inka i Azteka?

Sveta pisma sadrže podatke i učenje potrebno nama da se obratimo Božijem Jagnjetu i primimo pečat Njegovog Duha da mislimo, želimo i činimo po Njegovoj volji. Vetrovi ljudske pokvarenosti navaljuju sa svih strana sveta.

Razorna vojna moć, zlobne i mračne praznoverice, okrutna zloupotreba staleža, lažne natprirodne sile, privlačnost razvrata, imovine i položaja i mnogi drugi vetrovi često se slože zajedno da razaraju čovečanstvo i telesno i duhovno, ograničeno ili ceo svet.

Te oluje bi 'oduvale' čoveka u samouništenje ako bi ta četiri anđela Božija dopustila đavolskoj obesti da razbukta ponos i bezumlje grešnika. Anđeo se pokazuje sa Istoka donoseći Proglas Gospodnjeg Spasenja od vremena pada

čoveka pa sve do pojave Gospoda u slavi: Otvorite um i srce Istini Spasenja!

Bure ljudske pokvarenosti ne mogu da onesposobe blagi glas milosti i blagodati u Hristu, Božijem Jagnjetu, dokle svi iskupljeni prime pečat spasenja i Istine na svoj um i srce. Koji prime taj pečat, žive i napreduju u Videlu Jevanđelja.

Preteća zla i propasti teraju nas a glas Istine poziva nas da primimo taj pečat. Još jedna drevna tajna otvara se jasnošću otkrivenja. "Ko može opstati?" (6: 17) U Rimljanima 8: 29-39 pogledajmo u tajnu i u otkrivenje zajedno spojene.

U Jovanu 6: 37, naš Spasitelj nikako i nikada ne otera od Sebe ni jednog koji k'Njemu dolazi. U stihu 44 niko ne može doći ka Sinu ako ga ne privede sila Boga Oca. U 14: 6, niko ne dođe ka Ocu osim verom u Isusa Hrista.

U Efescima 1: 13 i 4: 30 jeste pečat i obećanja i ispunjenja; a sve blagodaću Boga Oca. Sveta pisma su toliko protkana tajnom i otkrivenjem tog pečata. Imajući taj pečat, nećemo biti neposlušni našem Spasitelju, a istovremeno se uzdati i ispovedati da On jeste naš Spasitelj.

Mi ne možemo maštati da mi Njemu služimo svojom snagom. Duh našeg Gospoda ostvaruje u nama sve što je Bogu ugodno. Silan je glas petog anđela: sva propast mora da čeka dok sve sluge Božije budu zapečaćene. Peti anđeo predstavlja sve pozive Oca deci: Isus je Spas!

U početku našeg obraćanja, strah od neizvesnosti i opasnost naše večne propasti sprečavale su nas da se vraćamo u greh i smrt. Po blagodati Oca u Sinu iskusili smo novi život u Hristu. Tada je naš Spasitelj razvijao u nama svest stvarne Zajednice u Njegovom Svetom Duhu.

Nije nam više bilo potrebno da Mu se pokoravamo u strahu od kazne. Prava i zdrava Zajednica u Hristu je novi život ispunjen revnošću u nastojanju da živimo za Njegovo zadovoljstvo i Njegovu čast. U nama je radosna snaga Njegovog čudnog i divnog spasenja.

Naše misli, želje, rad i življenje za ugodnost našem Gospodu – sve zajeno – jesu živo svedočanstvo Božijeg pečata spasenja na našim dušama. Anđelsko zadržavanje vetrova dokle sve sluge Boga našeg ne budu zapečaćene, slikovito potvrđuje prethodna otkrivenja Jevandjelja.

U Jovanu 10: 29 naš Nebeski Otac daje sve ovce Stada Svom Sinu pa naše spasenje i sigurnost ne temelje se ni na ikakvoj našoj zasluži. Naše spasenje osigurano je Hristovom zaslugom i snagom: Svojom milošću i blagodaću naš Blagosloveni Spasitelj čuva nas.

U Luci 21: 34-36 naš Gospod nas uči da nam je uvek potrebna spremnost za svaku promenu koja se događa u toku našeg življenja na zemlji. Značajne promene su zamke za nespremne. Naš Iskupitelj ne priprema nikakve zamke Svom Stadu.

On nas uči i naoružava da budemo borci našeg slavnog Pobeditelja (Efescima 6: 10-18). Telesnost je smrtonosna.

4-8) I čuh broj zapečaćenih: sto i četrdeset i četiri hiljade od svih kolena sinova Izrailjevih; od kolena Judinog dvanaest hiljada, od kolena Ruvimovog dvanaest hiljada, od kolena Gadovog dvanaest hiljada, od kolena Asirovog dvanaest hiljada, od kolena Neftalimovog dvanaest hiljada;

od kolena Manasijinog dvanaest hiljada, od kolena Simeunovog dvanaest hiljada, od kolena Levijevog dvanaest hiljada, od kolena Isaharovog dvanaest hiljada, od kolena Zavulonovog dvanaest hiljada;

od kolena Josifovog dvanaest hiljada i od kolena Venijaminovog dvanaest hiljada zapečaćenih. Hristos pobeđuje! Naša pobeda je samo u Gospodu Isusu! Jovan čuje tačan broj zapečaćenih; jednak broj od svakog proglašenog plemena.

Kako zadržavanje vetrova i pečat Boga Živoga otkrivaju važno značenje, tako uviđamo i u broju 12 hiljada. U Brojevima: 1 Judino pleme broji 76,600, Venijamin 35,400, a Manasija 32,200.

Ovde u 7. glavi, svako pleme broji isti broj – 12,000. U zemlji obećanoj praocima, Josif nasleđuje dva puta više od ostale svoje braće; Levije ne dobije zemlju u nasledstvo, ali dobije službu sveštenstva.

Ova glava (7), dodeljuje jednak broj svima 'pod' pečatom. Jefrem je bio istaknut u Hanaanu. 144,000 izostavljaju ime 'Jefrem', ali u ocu Josifu i Jefremovi su deca obećane zemlje. Danovo pleme je potpuno izostavljeno. Te razlike ovde nešto otkrivaju: naš Gospod ima poruku i pouku za nas.

Knjiga Otkrivenja pokazuje nam značaj i primenu svedočanstva od početka, u sadašnjosti i sve do pojave Večnog Cara u nebeskoj slavi. Juda je 4. sin Jakovljevi, a prvi je proglašen među zapečaćenima. Juda, najbrojnije pleme predstavljeno je istim simboličnim brojem.

Naš Gospod nas uči u Mateju: 20: 16: Tako će biti poslednji prvi i prvi poslednji; jer je mnogo zvanih, a malo izbranih. Ime Juda znači Hvala Bogu ili, slavopoj Bogu. Takvo ime pripada svima zapečaćenima, Narodu Božijem, u trpljenju i u slavi.

Rubin je prvi sin Jakovljevi a među proslavljenima je na drugom mestu. Rubinov nemoral oduzima mu prvenstvo i njegovo potomstvo znatno zaostaje po broju iza istaknutih plemena. Božija blagodati spase isti broj izbranih od Rubina. Naš Gospod ispunjava Svoju reč u Mateju 21: 28-32.

Gad je treći među izbranima iako je rođen sedmi. Pleme je bilo malobrojnije od drugih; ali Gospod je izabrao isti broj između njih. Otac Izrailj je predskazao da će to pleme biti vojskom pobeđeno, ali će najposle nadjačati neprijatelje. U Mateju 11: 12 borbeni zadobiju Carstvo Nebesko.

Asir je četvrti sa Jagnjetom na Sionu, a po rođenju je osmi. Otac ga je blagoslovio obiljem odabrane hrane. Bog zapečati isti broj Asirovih. Izbrani Narod ne treba da zanemari trajne darove radi privremenih potreba i udobnosti.

Ne živimo o samom hlebu nego Hlebom Života, ne samo ovo kratko vreme;

pred nama je večna slava oko Jagnjeta. Naftalim je zapečaćen peti iako je rođen šesti. Dobio je ime Božije hrvanje ili, borba. Poslednje reči njegovog oca blagosiljaju ga umetnošću i pesništvom.

Najveća umetnost je blagodat našeg Oca koja pretvara grešnike u decu Božiju. Najlepše pesme Boga slave. Svemogućem su mili slavopoji od srca u kojima nastava Duh Njegov. Njegov Duh zadobija pobeđe kroz borce kojima On sam snagu i odlučnost daje.

Šesti broj 12,000 su od Manasije, starijeg sina Josifovog. Deda Izrailj je usvojio Manasiju i Jefrema, svoje unuke da zamene svoje sinove Simeuna i Levija. Prema blagoslovu i predskazanju Izrailja mlađi je više blagosloven nego stariji.

Jefrem je postao jedno od vodećih plemena, ali i pobunjenička i otpadnička carska porodica. Drevno proroštvo Jezekilja 18: 26 i učenje našeg Spasitelja u Luci 14: 11 ispunili su se: ponizni su uzvišeni.

Jedan davnašnji zakon u 5. Knjizi 24: 16 našao je svoju primenu: neka roditelji ne budu kažnjeni za prestupe svoje dece, niti deca da budu okrivljena za bezakonja roditelja; svako neka snosi posledice svoje krivice.

Ime Jefrema je izostavljeno kao što zaslužuju naduti bezakonici tog plemena, a smerni i pobožni Jefremovi našli su spas u pobožnosti Josifa, dede svoga. Krasno ime Jefremovo okaljano je bezbožnošću i ostalo izvan blagodati spasenja. Blagodaću Božijom Josif i Manasija su zapečaćeni.

Manasija je postao broj 6 sa Jagnjetom. Simeun je broj 7, zadivljujuća pobeđa blagodati našeg Spasitelja nad bezakonjem grešnika. Po rođenju, dobio je ime Gospod čuje. Poslednje reči Izrailja su bile blagoslovi drugim sinovima, ali osuda i prokletstvo Simeunu.

Blagodat našeg Spasitelja pobeđuje i spasava potpun broj, 12,000, i od prokletih grešnika. Zajedno sa Simeunom i Levije je bio proklet. Ta dva brata u bezakonju i pod prokletstvom, po blagodati našeg Iskupitelja

postaju zanavek nerazdvojni u divnom spasenju.

Levije je dobio ime u čežnji njegove majke za ljubavlju Levijevog oca... Svi zapečaćeni u ovoj glavi primili su neocenjiv blagoslov ljubavi Boga, našeg Nebeskog Oca. Deveto mesto među zapečaćenima dobija Isahar. Mati ga je nazvala 'Nadnica' ili 'Plata za težak rad'; i blagoslov oca predskazuje mu težak rad.

Između oborenih i potlačenih naš Gospod spasava duše za večnu nagradu zasluženu Božijim Jagnjetom u Obećanoj Zemlji koju nikad ne opogane idoli, krvoprolića bratoubica i stranih zavojevača; Domovini mira i večne ljubavi Oca i Sina.

Zavulon je deseti među blagoslovenima, baš kako je bio i po rođenju. Među izbranima je potpun broj i od dece Zavulona. Naš Otac ima potpun broj Svojih izbranika koji su bili ispunjeni Duhom u celoj službi Bogu na zemlji kao Jovan Preteča u Luci 1: 15.

Mati Zavulona izabrala mu je ime u želji za radosnim jedinstvom blagoslovene porodice. Otac mu je predskazao život u plovidbama i u pristaništima. Blagodat Božija donosi mnogo više od Jakovljevog predskazanja.

Svi zapečaćeni su u slavnoj Porodici našeg Cara nad carevima, zanavek blagosloveni u Pristaništu Mira i Večnog Života. Josif, po milosti Božijoj, blagosloveni patnik i izbavitelj svog naroda, nalazi se jedanaesti među zapečaćenima; baš ispred svog brata Venijamina sa kojim je susret u Egiptu oplakivao nezadrživim suzama neizrečne radosti.

Po Josifovom rođenju njegova mati je želela još podmlatka. Njegov otac blagoslovio ga je divnim blagoslovima starešinstva. Josif je dugo i mnogo trpeo u vreme Gospodnjeg teškog 'školovanja' budućeg proroka i izbavitelja. Ostao je veran do kraja svog života.

Svi verni potomci Josifa su blagosloveni više nego što je nadahnuti otac

Izrailj mogao izraziti u poslednjim blagoslovima. Poslednji među zapečaćenima bio je Venijamin: Ime praćeno burnom istorijom od samog početka.

Njegova majka je umrla rođenjem sina kojeg je toliko priželjkivala da je mislila ne može živeti dalje bez dece. Nazvala ga je sinom svojih bolova ili jada. Otac mu je promenuo ime na 'Sin Moje Desnice'; za spomen majci, sa uzdasima nezaboravne ljubavi.

Venijaminov narod je bio skoro iskorenjen zbog gadosti, izopaćenosti i zlostavljanja; a potom je dobio milost za novi početak. U Brojevima 1 pleme sadrži najmanji broj ljudi. Apostol Pavle je bio Venijaminovac.

Krasni blagoslovi čudne dobrote Svemogućega skupili su potpun broj i od Venijamina. Ovim je napunjen broj zapečaćenih Izrailjaca, slugu Boga Živoga, koji nam se ponovo javljaju u 14. glavi oko Jagnjeta na Sionu, sa Imenom Oca na čelima - pojući Pesmu Novu.

Jednu značajnu činjenicu sam obavezan da naglasim: koristio sam redne brojeve od 1 do 12 radi jasnoće razlikovanja svakog pojedinog plemena. Gospod ne upotrebljava redne brojeve niti ističe ma kakve razlike među plemenima; On je upotrebio ime svakog plemena.

Gledajući kroz zabeleženu istoriju svih jevrejskih plemena, vidimo jasno da ni jedno pleme ne zaslužuje priznanje ni ime pravednog Božijeg naroda. Svaki je očajno potrebovao milost Boga da ga zapečati. Kad znamo ovu Istinu, imajmo poverenje da broj 12,000 nije 11,999 + 1.

Pun broj je označio potpunost Božijeg spasenja - blagodaću. Naš Spasitelj je izabrao prvih 12 učenika da proglasi Jevanđelje. U Delima 1: 15 On ih je pripremio za objavu pomnoživši njihov broj deset puta. Gospod je izabrao broj sa duhovnim smislom i sadržinom.

Računska vrednost broja ne ograničava bogatstvo Božije blagodatni spasenja u Hristu. U 1. Korinćanima 15: 6 bilo je preko 500 očevidaca Vaskrslog...

Prvih 12 apostola naš Tvorac i Spasitelj šalje u Mateju 10: 16 *kao ovce među vukove: da budu mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi.*

Po završenoj borbi skuplja ih u nebeskom večnom triumu umnožene 10 X 10 X 10 da ih bude oko Njega u slavi 12,000! Za našeg Cara 12,000 nije prevelik broj; tako ih pomnoži još 12 puta - sve brojevima dubokog značenja: 3, 10, 12, 120, 12,000 i 144,000.

Knjige bi mogle biti napisane o svakom tom broju jer nema mere moći i veličine Višnjega. Mnoga svedočanstva nam ukazuju na bogatstvo blagodati spasenja ne ograničene na Izrailja po telu, nego, po milosti Oca i zaslugi Sina, na sve skupo iskupljene uključujući i dragu braću: Avelja, Enoha i Noja.

Ti su blagosloveni od Melhisedeka mnogo pre poziva Avraamu – ocu vernih (Jevreji 5 i 7). Avraam, Isak i Izrailj i Bog zna koliko Avraamovih ratnika (Lotovih oslobodilaca) su u tom slavnom broju; od početka pa do poslednjeg svi zapečaćeni; obrezani u Hristu (Kološani 1: 9-12).

U Rimljanima 2: 28 i 29 stvarno obrezanje, pravi Izrailjci, - svi su u Hristu. U Galatima 3: 26-29 samo je jedan Narod Božiji: svi koji su u Hristu – od Avelja pa dok se On Sam javi u slavi. Sve što činimo u svom ropstvu grehu i sve što je ostvareno u našoj službi Gospodu, sve je za vreme.

Što naš Gospod Isus Hristos čini, sve je pre početka i ostaje u beskraj večnosti. Aliluja! *O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijeg! Kako su neispitivi Njegovi sudovi i neistraživi Njegovi putevi! Jer ko pozna misao Gospodnju? Ili ko Mu bi savetnik? Ili ko Mu napred dade šta, da mu se vrati?*

Jer je od Njega i kroz Njega i u Njemu sve. Njemu slava vavek. Amin (Rimljanima 11: 33-36). Jednim divnim slikovitim prikazom, 144,000 lica zapečaćenih obasjavaju Istinu Jevanđelja kako se otvara pred nama od početka zapisa Svetog Pisma.

Vrhovna vlast i moć Tvorca i Spasitelja Svojom blagodaću spasava potpun broj između svih koji nama mogu izgledati najnevredniji i između drugih koji

nam daju utisak najkorisnijih. U toj sjajnoj jasnosti Jovan je spreman da gleda u Duhu sledeći deo istog otkrivenja kako se otvara pred njim.

9-10) Po tom videh, i gle, narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika, kolena, naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim. I povikaše glasom velikim govoreći:

Spasenje Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu. Slava Bogu! Kakvo ushićeno oduševljenje! Ovaj bezbrojni Zbor pun je slave i veličine Svemogućega baš kako je i cela vasiona odveka i doveka.

Otkupljeni blagodaću Jagnjeta, u odori Njegove svetosti, ispunjeni Njegovom slavom i oni obožavaju Njega u slavi. Vidi se dvostrani značaj u njihovom obožavanju. Svi izbavljeni znaju Boga kao Začetnika i Izvršitelja svog i celokupnog spasenja (Jevrejima 12: 2).

Otac i Sin uživaju neizmernu radost u prisustvu potpunog broja svih spašenih: ni jedan nije izostao; svi su oko prestola proslavljeni i proslavljajući Boga. Sin slavi Oca savršenom, neizmernom i večnom radošću i obožavanjem.

Otac veliča Sina, Jagnje Božije, Pobednika smrti, Cara Života u blaženstvu. Svako je radost svima i svi su sjedinjeni u večnoj radosti. Silno Vrelo večno radosnih blagoslova zrači neprestanim strujama blagosiljanja na sve stanovnike celog Carstva Njegovog Veličanstva.

Kako umilne harfe odgovaraju ugodnom harmonijom na svaki dodir struna, tako sve prisutne duše uzvraćaju odjecima neprestane zahvalnosti na Božije blagoslove večne milosti, ljubavi i nebeskih radosti. Osećam bojazan od nepotpunog razumevanja verujućih i iskrenih korisnika ovog dela...

Šta je izraženo tim usklikom: **Spasenje Bogu** našem, koji sedi na prestolu, i **Jagnjetu**! Kakvo spasenje potrebuje Taj Koji večno vlada? Otac nas je učinio udovima Tela Hrista, Sina Svog, večnom Nevestom Nebeskog Ženika. Kad je

svaki ud, deo, Njegovog Tela u radosti, celo Telo, On je u savršenoj radosti!

Kad je Nevesta potpuno srećna, Ženik je sasvim srećan sa njom i ona sa Nim: to je Ljubav! Takvoj ljubavi i takvom spasenju kliče sva vasiljena i svi odaju čast i slavu Ocu i Sinu. Kaznio je Sebe savršenom pravdom da nas obdari večnom i neizrečnom ljubavlju Svojom.

Samo odeveni u Njegovu svetost i ispunjeni Njegovim Duhom, primamo moć da u potpunosti doživljavamo neizmerno bogatstvo Njegove dobrote i da Mu uzvraćamo večnom radošću. Radost traje neprestano jer svaki nju prima od Njega, deli sa svima, pa svi zajedno uzvraćaju Njemu: ta je Ljubav večna!

11-12) Svi anđeli stajahu oko prestola i starešine i četiri životinje, i padoše na lice pred prestolom, i pokloniše se Bogu govoreći: Amin; blagoslov, slava, premudrost, hvala, čast, sila i jačina Bogu našem va vek veka. Amin.

Prvim Amin-om anđelska vojska potvrđuje obožavanje spašenih i dodaje se svojim obožavanjem. Ponovljeni Amin potvrđuje sedmostruko obožavanje skupo iskupljenih i nebeskih anđela spojenih zahvalnošću Bogu Koji sve njih ispunjava Sobom. Bog je ljubav!

Svi stvarni blagoslovi izlivaju se od Boga nama, Njegovoj deci, da Mu se vrate u radosnom i zahvalnom obožavanju. Slava Božija ispunjava Carstvo; ispunjava i duše još u trpljenju i u borbi na zemlji. Ovde se vidimo svi zajedno slaveći Boga.

Mudrost Božija daje nam razumevanje da cenimo darove i odupiremo se obmani. Celo Carstvo obožavatelja jedinstveno je u priznanju: Sva prava mudrost je u Bogu, od Boga i odaje čast Bogu. Mi se radujemo našim izražavanjem zahvalnosti.

Naša duša se naslađuje hvaleći našeg Nebeskog Oca. Naš Gospod je toliko zaslužan našeg poštovanja, da Njemu dugujemo poštovanje svoje braće Njega radi. On je vredan da poštujemo Njegovu Reč u držanju prema svetu

oko nas. Što više odajemo čast našem Gospodaru Ljubavi, to više Njegovog Carstva nas ispunjava.

Sila i jačina izražavaju naše priznanje Njegove vrhovne vlasti i Njegove neizmerne moći i sposobnosti. Koliko puta u našem putovanju i borbi gledali smo Božija izbavljenja i pitali sebe: Zašto smo se brinuli i strahovali, kad je Bog uvek tu.

Jednom sjedinjeni u Zboru sa svima otkupljenima i sa svom vojskom nebeskom, shvatićemo više nego sada. Moć Svemogućega pokazuje se u Njegovom stvaranju i u Njegovom spasenju.

Njegova moć je u Njegovom strpljenju, u Njegovoj ljubaznosti, u Njegovim osudama i u Njegovom ispravljanju nas. Svaki delić vasiona pun je moći Svemogućega. Njegova sila je u Solomunovom zidanju hrama i u prilogu dva novčića siromašne udovice. Ni jedna čestica vasiona nije nastala bez Božije moći.

Priznavanje Božanstvenog svojstva sadrži se u neprestanom oduševljenom obožavanju Tvorca i Spasitelja. Što više razumemo i osećamo ove reči to više živimo u Duhu.

Koliko se više ispunjavamo Životom iz dana u dan, toliko više smo u Carstvu; i Carstvo u nama: naše dugačko putovanje postaje samo još koji korak: a naše dugo čekanje samo trenutak uzbudljivog očekivanja. U Postanju 7 vidimo u potopu propast iskvarenog sveta.

Ljudsko nastojanje ostvarenja nekog slavnog imena - predznak je samouništenja. Reč Božija, dugo vremena odbačena i prezrena od strane oholih buntovnika, ispunjava se. Bog silno nagrađuje vernost Svojih slugu. Uništenje potopom je snažno svedočanstvo Božijeg pravosuđa.

U poglavljima 8 i 9 blagodat Božija omogući novi početak Noju i njegovoj porodici i novi svet se razvija. Ovde u 7. glavi otkriva se dokaz i trajno svedočanstvo ostvarenja Božije blagodati: slava Božija ispunjava vasionu.

Moćno Jagnje Božije uklanja šesti pečat i pokazuje nam dubine bezdana iz kojeg nas je izbavio i veličinu slave u koju nas je preselio. Mnoštvo nebesko je blagosloveno obiljem Božije prirode. Svi sudeluju u slavi i radosti spasenja svojim neizmernim obožavanjem. Jedan između starešina oslovljava Jovana.

13-14) I odgovori jedan od starešina govoreći mi: Ovi obučeni u bele haljine ko su, i otkuda dođoše? I rekoh mu: Gospodaru! Ti znaš. I reče mi: Ovo su koji dođoše od nevolje velike, i oprae haljine svoje i ubeliše haljine svoje u krvi Jagnjetovoj. Sve to je moralo biti zadivljujuće Jovanu.

Starešina odgovara na Jovanovu začuđenost pitanjem koje je obuzelo Jovanov um. Jovan nije ohola sveznalica; on je spreman učenik. Bele odeće su dane dušama mučenika u 6: 11. Ovde vidimo 144,000 u belini Hristove pravednosti; druge pravednosti nema.

Primetno je da u prvih 8 stihova Jovan ne vidi ni jednog između 144,000 mučenika: Jovan samo čuje broj zapečaćenih. Posle proglašenja tačnog i potpunog broja, Jovan vidi mnoštvo u belini Hrista. U 14. glavi vidimo ih ponovo sa dodatnim lepotama i svedočanstvima. Da li su svi ti isti Narod?

Svi su Hristovi patnici. U tome je ohrabrenje i podsticaj **svim** Gospodnjim zlostavljanim učenicima **svih** vremena. Ovo otkrivenje slavne pobede i proslave na kraju našeg putovanja, olakšava nam napore sadašnjeg rada i pomaže nam da pobeđujemo.

Očišćenje odeće u krvi Jagnjeta je mnogostrukog značaja i značenja. Izbavljeni od smrti i preneti u novi život u Hristu zaodenući su čistotom i pravednošću Božijeg Sina.

Tokom celog svog mučeničkog svedočanstva u telu oni jednako očišćaju svoju odeću u krvi Jagnjeta: ispunjavaju se saznanjem: njihov znoj, suze i krv nisu njihovi, nego Hristovi.

Stari Zlikovac se bori da nam učini naše trpljenje nepodnošljivim; da nas

ubedi i natera u protivljenje i nezadovoljstvo protiv Boga. Najveći Mučenik svagda je sa nama. Sveti Duh Hrista nosi nas u naručju Svoje ljubavi i staranja; On trpi sa nama ili, umesto nas.

Takva su zadivljujuća svedočanstva Hristovih stradalnika. Naš Gospod zna da smo u telu, pa nam jednako očišća misli, osećanja, želje i namere. On uklanja mrlje sotonskih laži. On je Čokot a mi loze (Jovan 15: 5).

Zajednica u Duhu Jagnjeta Božijeg uključuje neprestanu ishranu, očišćanje, ispravljanje i razvoj. Naš Otac gaji nas u veri i poznanju Svog Sina, našeg Spasitelja i Vlasnika. U 2. Korinćanima 4: 17, Pavle je napisao da naša laka sadašnja borba, napor ili nevolja je za trenutak, a Gospodnja slava je večna.

Naš Spasitelj, Isus Hristos, pretrpeo je sve Svoje muke i smrt da nas obdaru večnom i slavnom budućnošću. Hristova žrtva uči nas pravoj meri privremenih i trajnih vrednosti.

U svemu što nam On dopusti da podnesemo u telu – na zemlji - na Njegovom Putu, nema ničega što bi moglo biti preveliki ulog u večnu slavu koju On ima u Svom Ocu i Otac u Svom Sinu. Samo život u Hristu je vredan življenja.

Samo Hristovo svedočanstvo i čast vredni su najvećeg mogućeg prinosa za koji nas naš Nebeski Otac pozove da prinesemo. Samo u Hristu imamo život večni. Bez Spasitelja, Sina Božijeg, imamo samo večnu propast.

15-17) Zato su pred prestolom Božijim, i služe Mu dan i noć u crkvi Njegovoj; i Onaj što sedi na prestolu useliće se u njih. Više neće ogladneti, i neće na njih pasti sunce, niti ikakva vrućina. Jer Jagnje, koje je nasred prestola, pašće ih, i uputiće ih na izvore žive vode; i Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih.

Svi očišćeni krvlju Jagnjeta, odenuti u snežno belu čistoću Njegovu, dobili su svoje mesto pred Božijim prestolom. Sam Car lično hrani ih i napaja Vodom iz Vrela Večnog Života. On otire sve suze njihove Svojim prisustvom. Deca

Nebeskom Ocu u ovom svetu žive u telu sličnom telu sveta u grehu i u smrti.

Svrha hrišćanskog življenja nije zadovoljenje telesnosti, nego rast u veri i poznanju našeg Gospoda. U vernosti našem Spasitelju kroz trpljenje i smrt tela mi nosimo svedočanstvo duše odevene u svetost i čistotu našeg Iskupitelja.

U Domu Oca našeg naš Gospod Isus spremio je krasno mesto za Svoje verne učenike (Jovan 14: 2). Život Jevanđeljem je naše nastojanje i molitva. U 1. Korinćanima 3: 16, učenici su hram Božiji i stan Svetog Duha a 6: 19 potvrđuje da je telo vernog učenika hram Duhu Svetome.

Svemoćni Otac sa Jagnjetom sačinjava Hram i Svetlost Novog Jerusalima. U Luci 23: 46, naš Iskupitelj označio je kraj Svog mučeništva predavanjem Svog Duha u Očinsko naručje. Nije Mu potrebno beskrajno putovanje Ocu; Otac je svagda sa Sinom.

Sledbenici Božijeg Sina, Njegovi mučenici, nošeni naručjem svog Spasitelja odmah su oko prestola Njegove večne slave. U psalmu 125: 2, Bregovi su oko Jerusalima, a naš Gospod je oko Svog Naroda zanavek. U Rimljanima 6: 11 upućeni smo da držimo sebe mrtvima – ne postojećima – grehu.

Budimo živi Bogu kroz Isusa Hrista našeg Gospoda. Mučenici su živeli u telu među ljudima ali, novim životom u Hristu. Njihovo svedočanstvo i nas bodri na život ugodan našem Nebeskom Ocu. Ne zanemarimo blagodat našeg Boga ni blagoslov rasta ka sličnosti Njegovom ljubljenom Sinu.

Imajmo našeg Spasa i Gospodara u svom srcu i življenju; tako smo već oko Njegovog prestola: već imamo pred-ukus nebeske slave iako smo još u telu - daleko od Hristovog savršenstva. Nismo žedni ništavila svetske časti. Nismo gladni odvratnih slasti greha.

Naš Gospod nam omogućava da Mu služimo u Njegovom hramu naše duše i tela. Naš Car i Prvosveštenik je u nama i među nama. On Svoje prisustvo potvrđuje Svojim Gospodarstvom Ljubavi. On nas oblikuje 'umetnošću'

Svog Duha da budemo slični Njemu.

Bog otire svaku suzu naših očiju i mi ne plaćemo za prevarna zadovoljstva sveta i greha jer je plam Istine i večne radosti spasenja u našim dušama. Istinska Crkva Hrista nazidana je na Kamenu – Sinu Živog Boga - i vrata paklena neće nju nadjačati (Matej 16: 18).

Njegova ljubav i blagodat oblikovale su prvog čoveka. Njegova ljubav i blagodat sada gaji Njegov otkupljeni Narod da bude Njegova Nevesta u večnoj slavi i nenadmašnoj lepoti Njegove Svetosti. Naš Car je Slavni Pobjednik. Naš Zlotvor je pobjeđen - u sopstvenom ništavilu.

Svi iskupljeni imaju spas u Hristu! Samo u Njemu je naš večni život, neizmerna radost i naše beskrajno obožavanje.